

І. М. Ненно

д.е.н., доц.

МАТРИЧНЕ ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ГАЛУЗЕЙ

Дослідження має на меті перевірити, чи справедливий матричний метод прогнозування для визначення тенденцій розвитку страхового ринку. Дослідження охоплює п'ятирічний період для страхових ринків Італії та України (2013–2018). Результати свідчать про те, що матричне прогнозування, застосоване до страхування, дозволяє з'ясувати майбутню позицію на ринку, яка характеризується потенціалом фінансового розвитку, розподіленням через структуру фондів капіталу, доступних для страхування та фінансової діяльності. Побудова матриці дозволяє визначити вихідне становище страхового ринку в країні. Виходячи з цього, це дозволяє оцінити можливі стратегії розвитку та встановити пріоритети розвитку.

Основний внесок дослідження полягає в по-перше, в інноваційності застосування в страховому секторі інструменту матричного прогнозування, в основному використовується в управлінні ризиками та оцінці перехідного рейтингу; по-друге, у наданні допоміжного інструменту для прийняття рішень в політиці регулювання галузей.

Майбутнє ринкове положення характеризується потенціалом фінансового розвитку, розподіленням через структуру фондів капіталу, доступних для страхування та фінансової діяльності. Ефективність страхового ринку оцінюється, виходячи з процесу організації фінансових потоків страховика. Вища ефективність капіталу це наслідок більшого потенціалу розвитку страхового ринку. Попередні дослідження ефективності роботи страхових компаній не стосувалися інтегрованих результатів діяльності зі страхування та управління активами. Розрахункова ефективність капіталу дозволяє з'ясувати привабливість страхового бізнесу в певній країні з позиції портфеля. Консолідований результат інвестиційної та страхової діяльності дозволяє гармонізувати обидві операції з точки зору управління.

Дослідження засноване на підході, що розроблений французькими вченими Ж. Франшоном та І. Романе [1]. Ними був створений інструмент, який мав на меті розробляти майбутні стратегії для підприємців. Матриця візуалізує взаємозв'язок між основними видами діяльності в компанії та призводить до кінцевого результату, який можна досягти поступово.

Протягом 3 років, з 2014 по 2016 рік, показник IBFB постійно знаходився в позиції максимального фінансового потенціалу розвитку страхової компанії. Це свідчить про те, що страхові та фінансові показники були на найвищому рівні. Страховики мали значний страховий та фінансовий потенціал і прагнули

розширити свою діяльність – шляхом створення додаткових філій та підрозділів, впровадження нових продуктів та поглинання інших страховиків. У 2017 р. показник IBFB з квадрату максимального потенціалу фінансового розвитку страхової компанії перемістився до квадрату стабільності страхової компанії внаслідок дисбалансу в страховому портфелі, що призвело до погіршення результатів страхової діяльності. Якщо у 2016 р. відношення страхових виплат до страхових платежів становило 62%, то в 2017 р. співвідношення цих показників зросло до 70%. Це було пов'язано з тим, що сума страхових виплат у 2017 р. зменшилась на 2,7% порівняно з 2016 р., тоді як сума виплат стаціонарів у 2017 р. зросла на 10,1% порівняно з 2016 р.

У статті перевірено ефективність роботи матриці та показано, чи може це покращити прийняття рішень щодо регулювання страхового ринку на основі ефективності капіталу страховика. Основне дослідницьке питання стосується здатності матричного прогнозування з'ясувати майбутню ринкову позицію (H1), яка характеризується потенціалом фінансового розвитку, розподіленім через структуру капітальних фондів, доступних для страхування та фінансової діяльності (H2). Для того, щоб відповісти на ці запитання, ми оцінили ефективність використання капіталу для страхової та інвестиційної діяльності італійського та українського страхового ринку. Метод пропонує оцінки неефективних регуляторних кроків, які перешкоджають приведенню страховиків до гіршого фінансового стану.

Основними результатами є виявлення відповідно зміни ринкової позиції страхового ринку Італії від «максимального потенціалу розвитку» до позиції «недостатньої стабільності»; відповідно для України переходи від квадрату «максимального фінансового розвитку» (2014) із наступним стрибком до позиції «максимальний баланс» (2016) та «зростання активності» (2017), завершений поверненням до «максимального потенціалу фінансового розвитку». Отже, дві дослідницькі гіпотези підтверджуються як у випадку Італії, так і України.

Список використаної літератури

1. Franchon, G., & Romanet, Y. Finance de l'entreprise. Comprendre et maitriser l'evolution financiere de l'entreprise. Paris : CLET, 1985. 40 p.